

Soutěž o králíkárnou.

Hledejte rozdíly mezi obrázky!

1. Králíkárna na prvním obrázku již měla opravdu něco za sebou. Stavěl ji náš pradědeček v 70. letech minulého století. Vypadala jakoby se děda inspiroval tolik v té době stavěnými paneláky. Do vyšších pater jsme, my nižšího vzrůstu, rozhodně nedostali. A tak, že jsou králíci již na světě jsme zjistili, až když běhali.
2. Tak jako páníčkové málo pili, nebyli dotknuti ani králíci zdravotní osvětou a vodu měli pouze v horkých měsících. Ale zařízení bylo vychytané. Misky zavěšené zevnitř na dvířkách a voda se točila přímo z hadice. Často jsme byli mokří i my, co jsme ji pro ně chystali.
3. Se senem to byla štrapáce. Dělal se vše stejně jako za našich dávných předků. Kosou posekat, alespoň týden dvakrát denně hráběmi obrátit, večer kupovat. Ty kupky musely být naprosto stejné, pravidelné, to nemohl dělat každý. Potom seno celá rodina stěhuje na seník, aby se zase několikrát týdně shazovalo dolů a opět vyhazovalo nahoru do horních pater králíkárnou. Seno jsme měli všude.
4. Rozhled neměli obyvatelé staré králíkárnou nic moc. V zimě byl na dvířkách pytel, aby jim nebyla zima, v létě zase, aby se neupekli předčasně. Větrání bylo ale velmi dobré. Plíseň rozhodně nehrozila. Prkna byla prokousaná, že se sousedé mohli navštěvovat.
5. Hygiena nebyla valná. Podestýlka často dosahovala do poloviny výšky kotce. Platila teorie, že je zvířátkům alespoň teplo.

A dnes ?

1. Druhá fotografie představuje dnešní stav. Výrobcem moderních obydlí pro naše králíky je firma DBS Prusinovice s jednatelem Ing. Jaroslavem Karáskem. Manžel našel králíkárnou na internetu, zalíbily se mu a v říjnu 2013 se pro tři „domky“ vydal. Jel od nás, kousek od Turnova, z Českého ráje, až do Prusinovic na Moravu, 250 km. Jaké bylo naše překvapení, když z Mercedesu vyndal tři větší krabice. Poté se zavřel v nové místnosti postavené nad sklípkem, s velkým oknem, zašupovacími vraty a seníkem v patře. A týden po chvílích montoval. Prostředí ještě vylepšil linoleem na podlaze místnosti, soklem pod králíkárnami a svody výkalů do nádob. Druhé patro je dosažitelné i pro naše vnoučata. Nakonec ještě, pro velký úspěch, objednal čtvrtou sestavu.
2. Králíci mají naordinovaný správný pitný režim. Čistá voda v miskách je stále, i v zimě.
3. Seno se seče moderní sekačkou, párkrát obracečem otočí, nahrabe se do řad a nechá slisovat do balíků. Ty se pohodlně narovnají na seník a jednou týdně shodí dolů.
4. Dnes králíkům není zima ani vedro.
5. Čištění kotců je pravidelný týdenní rituál mého manžela. Ač sám nikterak pořádný, dbá o to, že naši králíci mají naprostý „ordnung“.

Co je však v obou případech stejné.

Myslím si, že to bude láska k našim králíčkům a nechuť je zabíjet. Ale nakonec je máme k obědu všichni rádi (až na ty, co se jich v dětství údajně přejedli). Králíky milují všechny naše děti i vnoučata. Jejich první cesta, když nás navštíví, vede právě k nim. Horší je, že je chtějí chovat, vozí v kočárku a pak se o ně samozřejmě tahají. A tak s nimi zpět domů. Maminky jsou nyní spokojené. Děti se tolik neumaží, když králíčky krmí.

Stejně je i to, že neočkujeme a králíci jsou zdraví, neumírají nám.

Nepoužíváme krmné směsi. Krmíme jenom senem, ne zeleným.

Stále pro ně pěstujeme mrkev a řepu.

Lžeme vnoučátkům, že se ti malí nikdy nezabijí a děti nesmějí vědět, že to zdravé masíčko je právě jejich miláček.

Jsme s tímto stavem, s těmito králíkárnami, naprosto spokojeni a vděční, že jsme našli kontakt na DBS Prusinovice a poznali pana majitele Karáska. Svoje králíkářny musí vyrábět s láskou - jinak by se našim obyvatelům v nich tak dobře nežilo.

Za rodiny Beksových, Marešových a Brzákových napsala babička

Mgr. Stanislava Beksová